

Άρειος Πάγος 1253/2014 (Β1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Πηγή: <http://www.areiospagos.gr>, ΕΕΔ Τόμος 74/2015, σελ. 1159

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β1' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ανδρέα Δουλγεράκη, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη (κωλυομένου του Αντιπροέδρου Αρείου Πάγου Βασιλείου Λυκούδη), Νικόλαο Πάσσο, Δημήτριο Κόμη, Στυλιανή Γιαννούκου και Μιχαήλ Αυγουλέα, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 6 Μαΐου 2014, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσεύοντος: Π. Α. του Η., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Στυλιανό Σταματόπουλο.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) Β. - Κ. συζ. Κ. Τ., το γένος Ι. Ζ., 2) Κ. Τ., 3) Γ. Τ. του Κ. και 4) Ε. Τ. - Μ. του Κ., όλων κατοίκων ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Γεώργιο Κούκη.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 2-4-2009 αγωγή των ήδη αναιρεσιβλήτων, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 1241/2011 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 4930/2013 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσεύων με την από 14-11-2013 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Νικόλαος Πάσσος διάβασε την από 25-4-2014 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης.

Ο πληρεξούσιος του αναιρεσεύοντος ζήτησε την παραδοχή της αίτησης, ο πληρεξούσιος των αναιρεσιβλήτων την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. (Α) Κατά την διάταξη του άρθ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης για παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου ιδρύεται, εάν αυτός εφαρμοσθεί, αν και κατά τις σχετικές παραδοχές της απόφασης του δικαστηρίου της ουσίας δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ή, αντίθετα, όταν δεν εφαρμοσθεί, μολονότι κατά τις παραδοχές αυτές συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ή εφαρμοσθεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία είτε με κακή εφαρμογή, δηλ. με εσφαλμένη εφαρμογή (Ολ.ΑΠ 3/2009, ΑΠ 2236/2013). Παράβαση που ελέγχεται με την ως άνω διάταξη του αριθ. 1 του άρθ. 559 ΚΠολΔ αποτελεί η νομική αοριστία της αγωγής, που συνδέεται με τη νομική εκτίμηση του εφαρμοστέου κανόνα, αν το δικαστήριο για τον σχηματισμό της κρίσης του για τη νομική επάρκεια της αγωγής και την εφαρμογή κανόνα ουσιαστικού δικαίου αξίωσε περισσότερα στοιχεία από τα απαιτούμενα κατά νόμο ή αρκέσθηκε σε λιγότερα. Η αοριστία, όμως, του δικογράφου μπορεί να μην είναι νομική, αλλά ποσοτική ή ποιοτική, όταν στο δικόγραφο αυτής δεν αναφέρονται με πληρότητα τα πραγματικά περιστατικά, που αποτελούν την προϋπόθεση εφαρμογής του κανόνα δικαίου, στον οποίο στηρίζεται το αίτημα της αγωγής. Ειδικότερα, κατά το άρθ. 216 § 1 ΚΠολΔ η αγωγή, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθ. 117 και 118 του ίδιου Κώδικα, πρέπει να περιέχει (α) σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου (β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και (γ) ορισμένο αίτημα, ώστε να παρέχεται στον εναγόμενο η ευχέρεια της άμυνας και στο δικαστήριο η δυνατότητα ελέγχου της νομικής βασιμότητας της αγωγής. Στις περιπτώσεις αυτές της ποσοτικής ή ποιοτικής αοριστίας της αγωγής η απόφαση ελέγχεται κατά τους αριθμούς 8 και 14 του άρθ. 559 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, σύμφωνα με την διάταξη του αριθ. 19 του άρθ. 559 ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται και εάν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από την ως άνω διάταξη, που αποτελεί κύρωση της παράβασης του άρθ. 93 § 1 του Συντάγματος, προκύπτει ότι ο προβλεπόμενος απ' αυτήν λόγος αναίρεσης ιδρύεται, όταν στην ελάχισονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας) ή τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται με βάση το πραγματικό του κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνησή της (ανεπαρκής αιτιολογία) ή αντιφάσκουν μεταξύ

τους (αντιφατική αιτιολογία), όταν δηλ. δεν προκύπτει από την απόφαση, ποιά πραγματικά περιστατικά δέχθηκε αυτή, ώστε, σε συνδυασμό με το διατακτικό της, να κριθεί περαιτέρω, αν στη συγκεκριμένη περίπτωση συνέτρεχαν τα στοιχεία για την εφαρμογή της διάταξης που εφαρμόστηκε. Το κατά νόμον αναγκαίο περιεχόμενο της ελάσσονος πρότασης (με βάση το οποίο κρίνεται η συνδρομή έλλειψης νόμιμης βάσης) προσδιορίζεται από τον εκάστοτε εφαρμοστέο κανόνα ουσιαστικού δικαίου, το πραγματικό του οποίου πρέπει να καλύπτεται πλήρως από τις παραδοχές της απόφασης στο αποδεικτικό της πόρισμα και να μην καταλείπονται αμφιβολίες. (B) Εξάλλου, σε συνέχεια και συνάφεια με τα παραπάνω, από τις διατάξεις των άρθ. 297, 298, 299, 330, 914 και 932 ΑΚ, 1, 2 και 16 ν. 551/1915 (που διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του ΑΚ, άρθ. 38 εδ. α' ΕισΝΑΚ) προκύπτει ότι χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη οφείλεται και επί εργατικού ατυχήματος, όταν συντρέχουν οι όροι της αδικοπραξίας, αρκεί δηλ. να συνετέλεσε στην επέλευση του ατυχήματος πταίσμα του εργοδότη ή των προστηθέντων απ' αυτόν, κατά τις γενικές διατάξεις (άρθ. 914, 922 ΑΚ), περαιτέρω δε συνάγεται από τις διατάξεις αυτές ότι προϋποθέσεις της αδικοπρακτικής ευθύνης για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης, που αποτελεί μη περιουσιακή ζημία, από θανάτωση προσώπου σε εργατικό ατύχημα, εξαιτίας του οποίου οι ενάγοντες, μέλη της οικογένειάς του υπέστησαν ψυχικό άλγος και στενοχώρια, και επομένως στοιχεία της σχετικής αγωγής για το ορισμένο αυτής, κατά τα άρθ. 111 § 2, 118 αριθ. 4 και 216 § 1 ΚΠολΔ, αλλά και περιεχόμενο της συναφούς απόφασης, ώστε να μην πάσχει αυτή από έλλειψη νόμιμης βάσης, είναι: (α) Ο βαθμός συγγένειας των εναγόντων με τον θανατωθέντα εργαζόμενο (β) Η ύπαρξη εργασιακής σχέσης μεταξύ αυτού και του υποχρέου εργοδότη (εναγομένου) (γ) Ο θάνατος του εργαζομένου κατά την εκτέλεση της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής (δ) Παράνομη και ζημιογόνος συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη) του εργοδότη (ή των προστηθέντων του) (ε) Υπαιτιότητα (πταίσμα) που περιλαμβάνει τον δόλο και την αμέλεια, αμέλεια δε ειδικότερα υπάρχει, όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές, αυτή δηλ. που πρέπει να καταβάλλεται κατά την συναλλακτική καλή πίστη από τον δράστη στον κύκλο της αρμοδιότητάς του (στ) Πρόσφορη αιτιώδης συνάφεια μεταξύ ζημιογόνου συμπεριφοράς και αποτελέσματος. Αιτιώδης συνάφεια υπάρχει, όταν η πράξη ή παράλειψη του ευθυνομένου προσώπου ήταν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά την συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων

το επιζήμιο αποτέλεσμα. Τέλος, η κρίση του δικαστηρίου της ουσίας ότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ως αποδειχθέντα επιτρέπουν το συμπέρασμα να θεωρηθεί, και στην περίπτωση ύπαρξης συντρέχοντος πταίσματος του παθόντος, ορισμένο γεγονός (συμπεριφορά) κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ως πρόσφορη αιτία του επιζημίου αποτελέσματος, υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, κατά τις διατάξεις του άρθ. 559 αριθ. 1 και 19 ΚΠολΔ, διότι είναι κρίση νομική, αναγομένη στην ορθή ή μη υπαγωγή από το δικαστήριο της ουσίας των διδαγμάτων της κοινής πείρας στην αόριστη νομική έννοια της αιτιώδους συνάφειας. (Γ) Στην προκειμένη περίπτωση από τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης (άρθ. 561 § 2 ΚΠολΔ) προκύπτουν τα εξής: (1) Με την ένδικη από 2-4-2009 (και με αριθ. έκθ. κατ. 57081/1723/ 2009) αγωγή τους ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών οι ήδη αναιρεσίβλητοι (και άλλα πρόσωπα που δεν είναι διάδικοι στην αναιρετική δίκη) εξέθεσαν, ότι την 28-11-2006 ο υιός των δύο πρώτων και αδελφός των τρίτης και τετάρτης αυτών Γ. Τ. προσλήφθηκε από τον τώρα αναιρεσιόνοτα, που έχει ως αντικείμενο της επιχειρηματικής του δραστηριότητας την μεταφορά εμπορευμάτων με φορτηγά αυτοκίνητα, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου ως οδηγός βυτιοφόρου αυτοκινήτου, αντί του οριζομένου από την ισχύουσα ΣΣΕ μισθού, ότι την 5-12-2006 και περί ώρα 01.00' οδηγώντας το με αριθ. κυκλ. ... ΔΧΦ, ρυμουλκό με επικαθήμενο, ιδιοκτησίας κ.λπ. του εναγομένου, και εκτελώντας δρομολόγιο μεταφοράς γάλακτος από το Ζάρκο Καρδίτσας προς Ταύρο Αττικής, καθώς εκινείτο στην 126 ΧΘ του αυτοκινητοδρόμου ΠΑΘΕ στο ρεύμα πορείας προς Αθήνα, εξετράπη δεξιά της πορείας του και κατακρημνίσθηκε από το οδόστρωμα σε σημείο δεξιά του αυτοκινητοδρόμου με συνέπεια να θανατωθεί λόγω μηχανικής ασφυξίας σε συνδυασμό με κακώσεις σώματος συνεπεία της καταπλάκωσής του από το ως άνω φορτηγό αυτοκίνητο, ότι το ως άνω εργατικό ατύχημα και ο εξ αυτού θάνατος του συγγενούς τους οφείλεται σε πταίσμα του εναγομένου εργοδότη του, καθόσον αυτός, μη τηρώντας τις διατάξεις του νόμου περί ωραρίου εργασίας και ανάπαυσης, τον υποχρέωνε να εκτελεί συνεχή δρομολόγια, χωρίς σταθερό ωράριο, ειδικότερα δε την τελευταία εβδομάδα προ του ατυχήματος, ο ενάγων, φοβούμενος ως νεοπροσληφθείς την απόλυσή του, εργαζόταν νυχθημερόν χωρίς ανάπαυση και πραγματοποίησε τα αναλυτικά αναφερόμενα στην αγωγή ως προς τα προσδιοριστικά στοιχεία τους (χρόνος, αφετηρία και προορισμός, απόσταση κ.λπ.) δρομολόγια μεταφοράς υγρών προϊόντων, καθ' υπέρβαση του νομίμου ωραρίου εργασίας των 8 ωρών ημερησίως και χωρίς ανάπαυση, με αποτέλεσμα την κόπωση

αυτού, επιτεινομένη από την έλλειψη συνοδηγού, και την εξ αυτής εξασθένηση των δυνάμεων και ανακλαστικών του, στην οποία οφείλεται προδήλως η εκτροπή του οδηγούμενου απ' αυτόν αυτοκινήτου, και ότι από την ως άνω απώλεια του συγγενούς τους συγκλονίσθηκαν και αισθάνθηκαν οδύνη, με βάση δε τα περιστατικά αυτά ζήτησαν, ύστερα από παραδεκτό περιορισμό του αγωγικού αιτήματος, ν' αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει σ' αυτούς τα αναφερόμενα εκεί ποσά ως χρηματική ικανοποίηση για την ψυχική οδύνη που υπέστησαν από τον θάνατο του συγγενούς τους. Με το περιεχόμενο αυτό η ένδικη αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη, αφού διαλαμβάνονται σ' αυτήν όλα τα ως άνω και απαραίτητα για την πληρότητά της, κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις, στοιχεία και δη σε σχέση με το πταίσμα (υπαιτιότητα) του εναγομένου, όπως ορθά έκρινε και το Εφετείο απορρίπτοντας συναφή λόγο της έφεσης του αναιρεσεϊόντος, και επομένως πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος ο περί του αντιθέτου 11ος λόγος αναίρεσης από το άρθ. 559 αριθ. 14 ΚΠολΔ, με τον οποίο αποδίδεται η πλημμέλεια της μη απόρριψης της αγωγής ως απαράδεκτης λόγω αοριστίας. (2) Το Εφετείο Αθηνών, κρίνοντας επί της αγωγής αυτής ύστερα από έφεση του αναιρεσεϊόντος - εναγομένου και ασκηθείσα με τις προτάσεις αντέφεση των αναιρεσιβλήτων - εναγόντων, με την προσβαλλομένη 4930/2013 απόφασή του και όπως απ' αυτήν προκύπτει δέχθηκε, ότι ο εναγόμενος, που διατηρεί γραφείο μεταφοράς προϊόντων με φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης, την 28-11-2006 προσέλαβε τον Γ. Τ., υιό των δύο πρώτων εναγόντων και αδελφό των λοιπών, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου ως οδηγό βυτιοφόρου (ελκυστήρα με επικαθήμενο), καθόσον αυτός διέθετε τα απαιτούμενα για την εργασία αυτή τυπικά προσόντα και επαγγελματική εμπειρία 9 ετών, ότι την 5-12-2006 και περί ώρα 01.00' ο Γ. Τ., οδηγώντας το με αριθ. κυκλ. ... ΔΧΦ βυτιοφόρο υγρών τροφίμων (ελκυστήρα μετά επικαθήμενο), ιδιοκτησίας του εναγομένου (Γ' κατηγορίας), κατά την πραγματοποίηση ανατεθέντος σ' αυτόν από τον εργοδότη του δρομολογίου μεταφοράς γάλακτος από το Ζάρκο Καρδίτσας με κατεύθυνση προς τον Ταύρο Αττικής, ενώ εκινείτο στο 126ο χιλιόμετρο της ΝΕΟ Αθηνών - Λαμίας, στο ρεύμα πορείας προς Αθήνα, εξετράπη δεξιά της πορείας του και κατακρημνίσθηκε από το οδόστρωμα σε σημείο που ήταν δυσδιάκριτο από τα κινούμενα επί της οδού αυτοκίνητα, ανασυρθείς νεκρός μέσα από το φορτηγό, ότι ο θάνατος του Γ. Τ. οφειλόταν σε μηχανική ασφυξία σε συνδυασμό με κακώσεις σώματος, "ως είναι και συνεπεία καταπλακώσεως από φορτηγό αυτοκίνητο", ότι δεν ανιχνεύθηκε στο αίμα του θανόντος παρουσία οιοσπνεύματος, ούτε στα δείγματα βιολογικών υγρών του

παρουσία εξαρτησιογόνων ουσιών και δηλητηρίων, ενώ το όχημα εκινείτο κανονικά με ταχύτητα 60 km/h, στο σημείο δε του ατυχήματος υπάρχει σήμανση με πινακίδα P32 με ανώτατο όριο ταχύτητας 90 km/h, δεν προέκυψε δε εμπλοκή στο ατύχημα άλλου οχήματος, ότι στην πρόκληση του τροχαίου ατυχήματος και στον εξ αυτού θάνατο του ως άνω συγγενούς των εναγόντων συνετέλεσαν αιτιωδώς οι συνθήκες, κάτω από τις οποίες εργαζόταν ο θανών, καθόσον αυτός υποχρεωνόταν από τον εναγόμενο εργοδότη του να εργάζεται πέραν του νομίμου ωραρίου του των 8 ωρών ημερησίως (άρθ. 1 § 2 του ΒΔ της 28-1/4-2-1938) και χωρίς να πραγματοποιεί τις διακοπές που έπρεπε για να αναπαυθεί, γεγονός που αποδεχόταν επειδή ήταν νεοπροσληφθείς οδηγός και διακατεχόταν από το άγχος της απόλυσης, ότι ειδικότερα ο Γ. Τ. πραγματοποίησε, αφότου προσλήφθηκε από τον εναγόμενο, τα ακόλουθα δρομολόγια για την μεταφορά υγρών τροφίμων (α) την 28-11-2006 από το Αχλάδι Φθιώτιδας, όπου το φορτηγό φορτώθηκε με σπορέλαιο, προς το Πλατύ Ημαθίας, όπου εκφορτώθηκε το σπορέλαιο, από το Πλατύ προς τις Σέρρες, όπου το βυτιοφόρο παραδόθηκε σε ειδικό πλυντήριο για τον απαιτούμενο καθαρισμό, ώστε μετά το σπορέλαιο να φορτωθεί εκ νέου με γάλα, στην συνέχεια έγινε η φόρτωσή του με γάλα από υπαλλήλους της εταιρείας γάλακτος ΔΕΛΤΑ και από τις Σέρρες επιστροφή στον Ταύρο Αττικής για την αποσφράγιση του βυτιοφόρου και την παράδοση του γάλακτος, την ημέρα δηλ. εκείνη ο θανών διήνυσε 960 km, οδηγώντας κατά προσέγγιση (με μέση ταχύτητα 60 km/h) 16 ώρες, δρομολόγιο που πραγματοποίησε αυθημερόν, με τις ενδιάμεσες ως άνω διακοπές, διότι την επομένη ημέρα ήταν υποχρεωμένος να εκτελέσει άλλο δρομολόγιο (β) την 29-11-2006 από την Αθήνα προς τα Ψαχνά Ευβοίας, όπου το αυτοκίνητο φορτώθηκε με σογιέλαιο και από εκεί προς το Σταυροχώρι Κιλκίς, όπου έγινε η εκφόρτωση του σογιελαίου, διανύοντας κατά την ημέρα εκείνη 600 km περίπου και οδηγώντας επί 10 ώρες περίπου, δρομολόγιο που επίσης πραγματοποιήθηκε αυθημερόν, καθόσον την επομένη θα έπρεπε να εκτελέσει νέο δρομολόγιο (γ) την 30-11-2006 από το Κιλκίς προς τις Σέρρες, όπου το αυτοκίνητο παραδόθηκε στο ειδικό πλυντήριο για τον απαιτούμενο καθαρισμό, ώστε μετά το σογιέλαιο το βυτιοφόρο να φορτωθεί εκ νέου με γάλα, από τις Σέρρες προς την Κομοτηνή για την φόρτωσή του με γάλα στον σταθμό συγκέντρωσης γάλακτος της εταιρείας ΔΕΛΤΑ και από την Κομοτηνή προς τον Ταύρο Αττικής, όπου έγινε η παράδοση του γάλακτος, κατά την ημέρα δηλ. εκείνη διήνυσε απόσταση 1030 km, οδηγώντας, με τις προαναφερόμενες ενδιάμεσες διακοπές, επί 17 κατά προσέγγιση ώρες (με μέση ωριαία ταχύτητα 60 km/h) (δ) την

2-12-2006 - και ενώ την 1-12-2006 δεν εργάστηκε - από τον Ταύρο Αττικής προς τον Ασπρόπυργο και από εκεί επιστροφή στον Ταύρο, διανύοντας 40 km (ε) την 3-12-2006 το ίδιο όπως και την προηγούμενη ημέρα δρομολόγιο και (στ) την 4-12-2006 από την Αθήνα προς το Ζάρκο Καρδίτσας για φόρτωση γάλακτος και από εκεί επιστροφή για τον Ταύρο Αττικής προς παράδοσή του στην εταιρεία ΔΕΛΤΑ, δρομολόγιο κατά την εκτέλεση του οποίου συνέβη, όπως προαναφέρθηκε, το ατύχημα περί ώρα 01.00' της 5-12-2006 και αφού ο θανών είχε συμπληρώσει εργαζόμενος στην οδήγηση του φορτηγού την ημέρα αυτή 11,5 ώρες περίπου, ότι δεν αποδείχθηκε βάσιμος ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι τα δρομολόγια της 28ης, 29ης και 30ης Νοεμβρίου 2006 πραγματοποίησε ο Γ. Τ. με συνοδηγό τον Σ. Κ., προκειμένου αυτός να τον εκπαιδεύσει ως νεοπροσληφθέντα οδηγό και ότι οι δύο τους εναλλάσσονταν στην οδήγηση, ότι εξαιτίας της πέραν των νομίμων χρονικών ορίων εργασίας του Γ. Τ., την οποία πραγματοποίησε στην οδήγηση του αυτοκινήτου, κατ' απαίτηση του εναγομένου, κατά τις προηγούμενες του ατυχήματος ημέρες αλλά και κατά την ημέρα που συνέβη αυτό, επήλθε μεγάλη κόπωση αυτού και εξασθένηση των δυνάμεων και ανακλαστικών του, με συνέπεια αυτός να μην είναι σε θέση να έχει διαρκώς τεταμένη την προσοχή του στην οδήγηση και εκ του λόγου αυτού να εκτραπεί προς τα δεξιά εκτός οδοστρώματος το όχημα που οδηγούσε, να κατακρημνισθεί τούτο και να θανατωθεί αυτός, ότι για το ατύχημα αυτό και τον εξ αυτού θάνατο του Γ. Τ., που δεν θα συνέβαινε χωρίς την εργασία και τις προαναφερθείσες συγκεκριμένες περιστάσεις εκτέλεσής της, βαρύνεται με αμέλεια ο εναγόμενος, ο οποίος τον υποχρέωσε να εργασθεί στην οδήγηση του φορτηγού πέραν του νομίμου ωραρίου του και χωρίς την πραγματοποίηση των αναγκαίων για την ανάπαυσή του διακοπών, ότι για τον θανάσιμο τραυματισμό του συνέτρεξε και αμέλεια του ίδιου του θανόντος, διότι δεν φορούσε, όπως είχε νόμιμη υποχρέωση, ζώνη ασφαλείας, η οποία θα τον συγκρατούσε στην αριστερή πλευρά της καμπίνας του οχήματος που παρέμεινε ανέπαφη και η οποία θα εμπόδιζε την μετατόπισή του στην δεξιά πλευρά του οχήματος, από την οποία και καταπλακώθηκε, και συνακόλουθα την επέλευση του θανάσιμου τραυματισμού του, ότι η παράλειψη αυτή του θανόντος θεμελιώνει συνυπαιτιότητά του κατά 40% στη επέλευση του ατυχήματος και τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με το ζημιογόνο αποτέλεσμα, ότι οι ενάγοντες, γονείς και αδελφός του θανόντος, συνδεόμενοι μαζί του με (συν)αισθήματα αγάπης και στοργής, υπέστησαν ψυχική οδύνη από τον θάνατό του σε ηλικία μόλις 41 ετών και για την ανακούφιση του ψυχικού πόνου τους δικαιούνται

εύλογη χρηματική ικανοποίηση από τον εναγόμενο, ανερχομένη, ενόψει του είδους της προσβολής, του βαθμού του πταίσματος του εναγομένου, της συνυπαιτιότητας του θανόντος, της ηλικίας και της οικογενειακής του κατάστασης και της κοινωνικής και περιουσιακής κατάστασης των διαδίκων, στα ποσά που αναφέρονται στην προσβαλλομένη απόφαση, με βάση δε τα γενόμενα ως άνω δεκτά απέρριψε την έφεση του αναιρεσιόντος - εναγομένου και την αντέφεση των αναιρεσιβλήτων - εναγόντων, επικυρώνοντας την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Κρίνοντας έτσι το Εφετείο, διέλαβε στην αναιρεσιβαλλομένη απόφασή του ανεπαρκείς αιτιολογίες ως προς το έχον ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης ζήτημα της εργασίας του θανόντος Γ. Τ. πέραν του νομίμου ωραρίου και της εντεύθεν κόπωσης και εξασθένησης των δυνάμεών του που συνέβαλαν αιτιωδώς στην πρόκληση του ατυχήματος, καθόσον, ενώ κατά τα προαναφερθέντα δέχθηκε, ανελέγκτως, ότι ο ανωτέρω (α) την 1-12-2006 δεν εργάσθηκε καθόλου (β) την 2-12-2006 πραγματοποίησε δρομολόγιο από τον Ταύρο Αττικής προς τον Ασπρόπυργο και αντίστροφα, διανύοντας 40 km (γ) την 3-12-2006 εξετέλεσε το ίδιο, όπως και την προηγούμενη ημέρα, δρομολόγιο (δ) κατά την εκτέλεση του κρίσιμου δρομολογίου από την Αθήνα προς Ζάρκο Καρδίτσας, που ξεκίνησε την 4-12-2006, και από εκεί προς Ταύρο Αττικής, είχε συμπληρώσει κατά την επέλευση του επιδικίου ατυχήματος την 01.00' της 5-12-2006 στην οδήγηση του ως άνω φορτηγού αυτοκινήτου 11,5 περίπου ώρες εργασίας, δεν παρέθεσε στην προσβαλλομένη απόφαση περαιτέρω πραγματικά περιστατικά (παραδοχές) δικαιολογούντα την κόπωση του θανόντος και την εξασθένηση των δυνάμεων και ανακλαστικών του, λαμβανομένου υπόψη ότι μόνη η κατά την ημέρα του ατυχήματος οδήγηση του φορτηγού αυτοκινήτου του αναιρεσιόντος - εναγομένου καθ' υπέρβαση του νομίμου ωραρίου εργασίας κατά 3,5 περίπου ώρες δεν επάγεται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, λόγω και της γενομένης ως άνω, ανελέγκτως, δεκτής ολιγόωρης απασχόλησης του θανόντος κατά τις δύο αμέσως προηγούμενες του ατυχήματος ημέρες (2 και 3-12-2006) και της μη απασχόλησής του την 1-12-2006, τέτοιο αποτέλεσμα, ενώ τέτοιες παραδοχές δεν διαλαμβάνονται ούτε ως προς την τυχόν επίδραση (στην εξασθένηση των δυνάμεων και ανακλαστικών του θανόντος) της γενομένης δεκτής πολύωρης απασχόλησης αυτού στην οδήγηση του αυτοκινήτου κατά τις ημέρες τις προηγούμενες των ως άνω ημερών (απώτερες). Επομένως, πρέπει κατά παραδοχή ως βασίμου του συναφούς 3ου λόγου της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης από το άρθ. 559 αριθ. 19 ΚΠολΔ, παρελκούσης της έρευνας των λοιπών λόγων αυτής, ν' αναιρεθεί η προσβαλλομένη

απόφαση, να παραπεμφθεί η υπόθεση, που χρειάζεται διευκρινίσεις, προς περαιτέρω εκδίκαση στο δικαστήριο που εξέδωσε την αναιρουμένη απόφαση, αφού αυτό μπορεί να συγκροτηθεί από άλλον δικαστή (άρθ. 580 § 3 ΚΠολΔ, όπως η παράγραφος αυτή τελικά ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθ. 65 § 1 ν. 4139/2013) και να καταδικασθούν οι αναιρεσίβλητοι στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσείοντος, κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό οριζόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 4930/2013 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

Παραπέμπει την υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση στο ως άνω δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλον δικαστή. Και

Καταδικάζει τους αναιρεσιβλήτους στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσείοντος, τα οποία ορίζει σε δύο χιλιάδες τριακόσια (2.300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 2 Ιουνίου 2014. ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 10 Ιουνίου 2014.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ